

mærte som den anden, have vi søgt til, at Grupperne forud skulle have stiftet sig Formandens Billigelse for at kunne benytte et Gruppemærke. Formanden maa jo i dette Tilfælde sidde ligesom Registratøren ved Varemærkeprotokollen. Naar En kommer og vil vælge et Varemærke, maa han sige til ham, dersom en Andet har optaget det: Du maa tage et andet. Saaledes maa Formanden ogsaa her, naar en Mand kommer og siger: „Jeg stemmer i Dag“ — thi den Enkelte kan jo gjøre det — „under Bogstavet D.“ sige til ham: „Det er optaget af en Anden.“ „Ja saa under B.“ „Det er ogsaa optaget.“ Saa maa Formanden oplyse ham om, hvilket Hæft maa tage. Det ligger i Sagens Natur, det bør se, men der staar ikke Noget om det i Flertallets Forslag. Nu ere De maaske naibede nok til at mene, at de have 59 mod 24 og 17 eller 25 og 17 til at stemme paa disse Regler ved Valg af Udvalg. Men i Morgen kan der være 10 Grupper i Stedet for 3 eller 4. Det kan jo ske, at man i et Parlimode ikke kan røbe sin Udvalgsmedlemmer, saa opgiver hver Gruppe sine Gruppemærke, og saa komme de paa den Maade til Formanden, som maa have en hel Varemærkeprotokol for at holde Ordet i disse Gruppemærke. Det er Altsammen betænkt ved vort Forslag. I den Henseende er der næppe Noget at sige mere, hvad vi have foreslaaet. I alt Fald skal jeg afhøre nærmere Vidnesbyrd imod dette. Betinget i det subsidiaire Forslag er dette, at de Medlemmer, der ville gjøre den Rigsdagsgjerning efter Grundloven at nedsætte Udvalg, maa være til Stede i Gjerningens Dødblik. Et der nu f. Ex. bestemt 10 Udvalgs Nedsættelser om Dagen, foreslaa vi, at den første Afstemning gjælder, med mindre et vist Antal Medlemmer forlangt ny Afstemning. Om man da vil gaa den Vej, som det ærede Medlem fra Horsens (Vaser) foreslaar, eller den, vi her have foreslaaet, er ikke afgjørende for os, men det skal jo være en Regel. Vi fortsætte altsaa med samme Gruppedelning gjenhem alle Udvalgsvalg, medmindre et vist Antal Medlemmer ville begjære en ny Afstemning. Vi komle de Herrer i Røde der saa stærkt som muligt, ogsaa af Hensyn til den store Fuld og Ust, der er til at faae Tiden nyttigt anvendt til frugtbar Døvgjøning ogsaa udenfor Udvalgs Nedsættelse. Dermed skal jeg foreløbig anbefale vore Forslag, først og fremmest det principale, hvorefter Sagen ordnes paa en smuk og hensigtsmæssig, let overskuelig Maade, der er kjendt af Alle, agtet af Alle og brugt overalt i Landet nu i næsten 25 Aar. Jeg vil dernæst anbefale vore subsidi-

ære Forslag, naar man ikke vil det Bedste, saa det Næstbedste, og Hovedsagen er: Medlemmerne skulle være til Stede, naar der ville stemme paa Udvalg.

Vaser: En ny Lap paa et gammelt Klædebon, saaledes vil jeg tillade mig at betegne det principale Forslag, som er stillet af de ærede Medlemmer, for hvilke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er Dødbærer (Afskyldelse af Berg). Det ærede Medlem afskylder mig og siger, at det er 25 Aar gammelt. Ja ved Landsthingsvalgene, men i Forrettingsordenen er det en ny Lap, og jeg haaber, at vi hellere skulle have et helt nyt Klædebon ogsaa ved Landsthingsvalgene. Den 1de Februar fastede Folkethinget det gamle System og gik over til det nye, og jeg anbefaler derfor ogsaa, at man forkaster det principale Forslag under Nr. 4.

Jeg kan nu omtale ogsaa de subsidiaire, da alle Endringsforslagene ere foreløbig begrundede undtagen de, jeg selv har stillet. Endringsforslaget under Nr. 5 gaar jo ud paa, at de Regler, som ere foreslaaede af de oprindelige Forslagsstillere, skulle finde Anvendelse i Almindelighed, og ikke alene ved Valg af Udvalg. Men jeg tror, de ærede Forslagsstillere have overset Noget, nemlig, at hvis disse Ord „ved Valg af Udvalg“ udgaa, er det ikke tilstrækkeligt; thi i Forslaget bliver der alligevel staende paa forskellige Steder „Udvalg“ saaledes staar der et Sted: „det Antal Udvalgsmedlemmer“, og noget længere nede staar der: „Udvalgets fulde Medlemsantal“. Altsaa tror jeg, at formelt kan ikke Forslag Nr. 5 vedtages, det er en af Grundene til, at jeg har stillet mit Endringsforslag, som jeg senere skal komme til. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i det subsidiaire Forslag under Nr. 6, forsaavidt det angaar Kommissioner i Henhold til Grundlovens § 46, men ikke naar Taleren er om Statsrevisorer, saalænge disse faktisk vælges i Landsthinget ved Flertalvalg, ellers kunde jeg ogsaa gaa med til det. Men jeg skal for ikke at komme vidtløftigere ind paa mit Underændringsforslag senere, strax sige, at det vilde ikke forekomme mig rigtig, om Thinget vilde beslutte, at parlamentære Kommissioner kunde vælges uden Forholdsstal; thi der er Undersøgelsekommissioner ifølge Grundlovens § 46, Kommissioner, som nedsættes til at undersøge almindelige Gjenstande, og det gjælder det om at faae saa alsidigt Lys som muligt. Men selv om det skulde blive forkastet, vil jeg ikke anse Ulykken for saa overmaade stor; thi selv om det ikke staar der, kan man jo i Forslag til